

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam.

2de zondag door het jaar C 16 januari

Welkom

Vandaag wil de Evangelist Johannes ons uitnodigen om verder te kijken, de tekenen te verstaan, niet alleen in het Evangelie, maar in heel ons leven, want ons leven moet Evangelie zijn. De Heer is in ons midden en als onze ogen open zijn zien we zijn tekenen.

Evangelie

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes 2,1-11.

In die tijd was er een bruiloft te Kana in Galilea, waarbij de moeder van Jezus aanwezig was. Jezus en zijn leerlingen waren eveneens op die bruiloft uitgenodigd. Toen de wijn oprakte, zei de moeder van Jezus tot Hem: 'Ze hebben geen wijn meer.' Jezus zei tot haar: 'Vrouw, is dat soms uw zaak? Nog is mijn uur niet gekomen.' Zijn moeder sprak tot de bedienden: 'Doet maar wat Hij u zeggen zal.' Nu stonden daar volgens het reinigingsgebruik der Joden zes stenen kruiken, elk met een inhoud van twee of drie metreten. Jezus zei hun: 'Doet die kruiken vol water. Zij vulden ze tot bovenaan toe.' Daarop zei Hij hun: 'Schept er nu wat uit en brengt dat aan de tafelmanneester.' Dat deden ze, en zodra de tafelmanneester het water proefde dat in wijn veranderd was (hij wist niet waar die wijn vandaan kwam, maar de bedienden die het water geschept hadden, wisten het wel), riep hij de bruidegom en zei hem: 'Iedereen zet eerst de goede wijn voor en wanneer men eenmaal goed gedronken heeft de mindere. U hebt de goede wijn tot nu toe bewaard.' Zo maakte Jezus te

Kana in Galilea een begin met de tekenen en openbaarde zijn heerlijkheid. En zijn leerlingen geloofden in Hem.

Overweging

De bruiloft van Kana, een van die schitterende verhalen uit het evangelie. Er zijn twee elementen waar het om gaat: namelijk: de wijn is op, dus einde feest, en Jezus redt het feest en wel met een overvloed van wijn, wijn van goede kwaliteit, de beste wijn.

Bijbelgeleerden hebben zich wel eens het hoofd gebroken over de vraag hoe het nu kwam dat de wijn toen op raakte. Er is wel eens gedacht dat Jezus en zijn apostelen onverwacht op het feest waren gekomen, en dat deze niet verwachte gasten flink aan het drinken waren geslagen. Die vissers bij Jezus zullen best een flink glas wijn gelust hebben. Maar in het verhaal is het helemaal niet belangrijk wat nu de reden was dat de wijn oprakte. Het is een verhaal waarin Jezus als redder naar voren geschoven wordt. Daar gaat het om. Dat er geen wijn meer was en dat het feest een flop werd, is slechts de achtergrond. Jezus is degene die het feest redt, daar gaat het om. En, zo vertelt het verhaal, Jezus stelde hiermee een teken: het teken dat in Hem het koninkrijk van God verschijnt. Hij vergelijkt het koninkrijk van God ook elders met een bruiloftsfeest, waarbij iedereen is uitgenodigd. En met dit in gedachten komt natuurlijk de vraag: wat betekent dit verhaal voor ons, voor onze tijd? Het leven zou een feest moeten zijn, iets dat je blij maakt. Natuurlijk niet letterlijk een feest want dat verveelt gauw, maar wel dat het leven zodanig zou moeten zijn dat je er vreugde in vindt, zodat je echt van harte kunt zeggen: ik ben blij dat ik leef. Natuurlijk moet je realistisch blijven: het leven is nooit alleen maar feest, alleen maar blijheid. Elk leven kent zijn minder blij momenten, moeilijke momenten,

verdrietige ogenblikken, daar ontkomt niemand aan. En toch zoekt elke mens wezenlijk geluk in zijn leven, dingen, mensen die hem of haar gelukkig maken en die zijn er heel veel, als je tenminste op de goede plaatsen weet te zoeken. Ook in minder goede tijden kan men zeggen: ik ben blij dat ik leef.

Anderzijds is het is een feit dat je ook in onze tijd vaak moet zeggen: de wijn is op, wat een feest zou moeten zijn is een leegte. Juist die aspecten van het leven die ons echte blijheid kunnen geven, worden vaak verwaarloosd, daar wordt vaak slecht voor gezorgd. Waar mensen geen tijd meer hebben voor elkaar, omdat ze overdag moeten werken en 's avonds achter de tv of de computer zitten, daar is de wijn op, of in elk geval: daar dreigt een groot gevaar dat de wijn opraakt. Waar mensen niet meer kunnen luisteren naar elkaar, omdat ze alleen maar aandacht hebben voor zichzelf, voor eigen belangen, daar is de wijn op. Waar een samenleving verhardt, mensen vreemden worden voor elkaar, daar raakt de wijn op. Waar mensen denken dat alleen geld verdienen zalig makend is, daar raakt onherroepelijk de wijn op. Waar mensen steeds weer water bij de wijn doen als het gaat om waarden en normen in de samenleving en ons geloof, daar raakt de wijn op. Er zijn veel situaties dat je moet zeggen: ja, de wijn is op, het leven heeft niets feestelijks meer.

Maar de vraag is: kan ook in deze tijd Jezus het feest redden? Het antwoord is denk ik: ja en nee. Als we alleen denken aan de Jezus van toen of aan de Jezus in de hemel, zoals sommige vrome gelovigen soms doen, dan gebeurt er waarschijnlijk niets. Als we beseffen dat Jezus tot leven moet komen in onze manier van leven, dan kan Hij, door ons, toch iets van het feest redden. Als wij in zijn geest oog en aandacht hebben voor hen die het moeilijk hebben, voor zieke, eenzame medemensen, voor verschoppelingen, dan kunnen we toch wat blijheid in hun leven brengen. Dat is van water wijn maken, smaak aan het leven geven. Dat is wat Jezus toen deed, dat tekent dat koninkrijk van God, dat Hij bracht, en wij die daarvan deel

uitmaken, wij kunnen dat ook, en gelukkig gebeurt het ook volop, hopelijk ook door ons.

Gebed

God, uw liefde is als water: overspoelend, reinigend, leven gevend. Geef ons de moed ons onder te dompelen in uw liefde, de kracht om samen met elkaar vreugde te vinden in het delen van die liefde met ieder met wie wij op weg zijn naar een wereld waarin alle mensen leven in vrede en saamhorigheid. Dat vragen wij U door Jezus Christus onze Heer. Amen.

Rust en stilte

Aan een monnik, die teruggetrokken in een klooster leefde, werd eens gevraagd: 'Wat is de zin van een leven in stilte en eenzaamheid?' De monnik was juist bezig een emmer water te putten. Daarom vroeg hij zijn bezoekers dichterbij te komen. 'Kijk nu eens in de put. Wat ziet u daar?' Ze keken de diepte in maar zagen helemaal niets. Korte tijd later zei de monnik: 'Kijk nu nog eens naar beneden.' Opnieuw bogen de bezoekers zich over de rand van de put. 'Wat ziet u nu?' vroeg hij. 'Nu zien we onszelf,' was het antwoord. Daarop vervolgde de monnik: 'Toen ik zojuist water uit de put haalde was het oppervlak onrustig. Maar nu is het rustig geworden. Dat is de ervaring van de stilte: je ziet jezelf. En als je in jezelf tot rust gekomen bent, zie je niet alleen de hele wereld met heel andere ogen, maar ook God.'

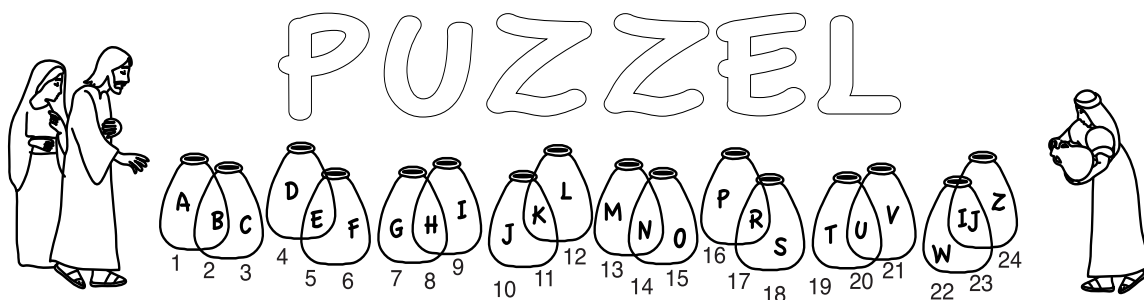
Mededelingen

De avondviering in Sint Nicolaasga op zaterdag van 15 januari komt helaas te vervallen.

De pastores wensen u een gezegend en mooi weekend toe. Het pastoresteam.

Voor de kinderen

2^e zondag door het Jaar C Johannes 2, 1-12

10	5	24	20	18		9	18		1	1	14	22	5	24	9	7	
15	16		5	5	14		2	17	20	9	12	15	6	19			
22	1	14	14	5	5	17		4	5		22	23	14		15	16	
9	18		7	17	23	16	19		10	5	24	20			9	14	
14	1		1	1	14	4	17	9	14	7	5	14		21	1	14	
24	23	14		13	15	5	4	5	17		13	1	17	9	1		
13	1	17	9	1		21	17	1	1	7	19		10	5	24	20	18
24	15	17	7	19		4	1	19		5	17		22	5	5	17	
17	20	9	13		21	15	12	4	15	5	14	4	5		22	23	14
9	18		4	9	19		12	1	1	19		24	9	5	14		
8	15	5		2	5	12	1	14	7	17	23	11		4	5		
16	12	1	1	19	18		21	1	14		13	1	17	9	1		
9	18		24	23		21	5	17	22	23	18	19					
18	19	5	5	4	18		15	16	14	9	5	20	22				
14	1	1	17		8	1	1	17		24	15	15	14				
10	5	24	20	18		13	1	17	9	1		24	1	12			
14	15	15	9	19		4	5		1	1	14	4	1	3	8	19	
15	16		24	9	3	8	24	5	12	6							
21	5	18	19	9	7	5	14		22	23		13	15	7	5	14	
19	15	19		13	1	17	9	1		2	9	4	4	5	14		
15	16	4	1	19		24	23		1	12	18						
13	15	5	4	5	17		15	14	18		8	5	12	16	19		
5	14		18	19	5	20	14	19		9	14		15	14	24	5	
7	17	15	5	9		14	1	1	17		10	5	24	20	18		

